

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžp/2/2013
Identifikačné číslo spisu:	1009200268
Dátum vydania rozhodnutia:	18.12.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Poláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1009200268.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: JURKI - HAYTON, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Prístavná ul. č. 2, zastúpeného advokátkou: JUDr. Marta Michalková, Župné nám. 3, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská inšpekcia životného prostredia - ústredie, so sídlom v Bratislave, Karloveská ul. č. 2, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 13 940 03208/9730-41490/22/2008/Hyč z 11. decembra 2008, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 15. novembra 2012, č. k. 1S 26/2009-103, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 15. novembra 2012, č. k. 1S 26/2009-103, p o t v r d z u j e .

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 27. septembra 2012, č. k. 1S 26/2009-92 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 13 940 03208/9730-41490/22/2008/Hyč z 11. decembra 2008, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 20 000 Sk, za porušenie povinností ustanovených v § 39 ods. 2 písm. a/ a d/ zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „vodný zákon“), pri zaobchádzaní s nebezpečnými látkami na čerpacej stanici pohonných látok Čerín, podľa § 74 ods. 1 písm. i/ v spojitosti s § 74 ods. 5 zákona o vodách.

Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal zrušenia uvedeného rozhodnutia a vrátenia veci žalovanému na nové konanie.

Uznesením č. k. 1S 26/2009-103 z 15. novembra 2012 Krajský súd v Bratislave vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 33 € za podanie odvolania podľa pol. č. 10b sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil z

dôvodu, že žalobca už súdny poplatok za odvolanie proti rozsudku krajského súdu zaplatil, pričom išlo o odvolanie podané 31. marca 2010 proti rozsudku krajského súdu z 18. marca 2010, ktorý bol zrušený Najvyšším súdom Slovenskej republiky a vec bola vrátená krajskému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods.1 veta prvá a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

V prejednávacom prípade bolo potrebné posúdiť, či krajský súd postupoval správne, keď potom, ako žalobca v tej istej veci druhý krát podal odvolanie proti rozsudku krajského súdu, ktorý krajský súd vyniesol potom, ako bol jeho predchádzajúci rozsudok na základe odvolania žalobcu zrušený najvyšším súdom, tohto vyzval na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 33 € za podanie odvolania podľa pol. č. 10b sadzobníka súdnych poplatkov.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 6 ods. 2, ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku.

Odvolací súd z obsahu odvolania nezistil, na základe akého ustanovenia zákona č. 71/1992 Zb. sa žalobca domáhal zrušenia napadnutého uznesenia, ale pravdepodobne mal na mysli spoločnú poznámku uvedenú pod položkou č. 16, sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu k zákonu č. 71/1992 Zb. Táto spoločná poznámka sa však vzťahuje len na položky č. 1, 2, 6, 7, 9, 14 a 16, sadzobníka, na položku č. 10b sa však nevzťahuje.

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že ustanovenia zákona č. 71/1992 Zb. o vzniku a výške poplatku v prípade podaného odvolania sú jasné a zrozumiteľné, nepripúšťajú rôzny výklad. Výnimku z povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie upravuje len spoločná poznámka pod položkou č. 16 sadzobníka súdnych poplatkov, avšak ani táto sa na položku č. 10 upravujúcu výber súdnych poplatkov v správnom súdnictve nevzťahuje.

Navyše, v zmysle ustálenej praxe extenzívny výklad zákona, resp. analógia práva, je vo veciach týkajúcich sa výberu súdnych poplatkov neprípustná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedených dôvodov nemohol vyhovieť odvolaniu žalobcu, a preto uznesenie Krajského súdu v Bratislave podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému zo zákona náhrada trov konania neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.